

РЕШЕНИЕ

№ 2243

гр. София, 08.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 46 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ

при участието на секретаря ЙОРДАНКА Г. ЦИКОВА
като разглежда докладваното от КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ Гражданско дело №
20231110134967 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба от * /ЕС/, с административен
адрес: АДРЕС представлявана от управителя АТЕ, срещу Х. П. Б., ЕГН: *****, с
адрес: АДРЕС, с която се иска да бъде осъден ответника да заплати на ищеца:**

-313,93 евро, представляваща дължимата годишна такса за поддръжка и фонд
„Ремонтни дейности и иновации“ на етажната собственост за 2021 г.,

-ведно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на исковата
молба/23.06.2023 г./ до окончателното заплащане,

-91,76 лева, представляваща законна лихва върху главницата, считано от 01.01.2022 г. -
датата на изпадане в забава за изпълнение на задължението, до 22.06.2023г.

Сочи се, че ответникът е собственик на недвижим имот - част от етажната собственост,
представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор 02676.****.57.1.27, с
предназначение: жилище, апартамент, с адрес: обл. Благоевград, гр. Банско, м. „Страгите“,
ет. 5, студио № ****, като го е придобил с Нотариален акт за покупко-продажба на
недвижим имот ****, том ***, рег. № *****, дело № **** от **** г. на НМ, Нотариус с рег.
№ *** на НК.

Твърди се, че на 12.11.2020 г. е проведено годишно общо събрание на собствениците
на недвижими имоти в етажната собственост, като на основание чл. 11, ал. 1, т. 5 и т. 7
ЗУЕС, са взети решения за начините на формиране и сроковете за внасяне на паричните
вноски в бюджета на етажната собственост за същата година- € 9,90 (девет евро и деветдесет
евроцента) на квадратен метър за такса поддръжка и € 1,10 (едно евро и десет евроцента) на
квадратен метър за фонд „Ремонтни дейности и иновации“, или общата годишна парична
вноска дължима от собственик на недвижим жилищен имот е в размер на € 11 (единадесет)
евро на квадратен метър с включени идеални части от общите части на сградата.

Поддържа се, че към датата на предявяване на иска, ответникът не е изпълнил в цялост
задължението си за заплащане на годишна парична вноска дължима за календарната 2021 г.
за притежавания от него имот. Към датата на подаване на исковата молба, същия не е
заплатил в полза на етажната собственост сума в размер на 313,93 евро, представляваща

главницата по иска. На основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, за забава изпълнението на това задължение се дължи законна лихва, считано от първия ден на изпадането в забава, до окончателното плащане на задължението, който е 01.01.2022 г. Размерът на законната лихва върху непогасената годишна парична вноса от 313,93 евро, считано от 01.01.2022 г. до деня предхождащ подаване на исковата молба, възлиза на 91,76 лв. /деветдесет и един лева и 76 ст /.

Приложени са писмени доказателства.

Претендират се разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор от Х. П. Б., с което сочи, че е заплатил изцяло исковите претенции и представя платежно нареждане за извършено плащане на сумата от 807.07 лева. Иска се да бъде отхвърлен иска поради извършеното плащане.

В съдебно заседание страните признават постъпилото плащане, с което изцяло са погасени процесните суми.

Като прецени събраните по делото доказателства, съдът намери от фактическа и правна страна следното:

Правната квалификация на предявените искове е чл.38 във вр. чл. 6, ал. 1, т. 9 и т. 10 ЗУЕС.

Не се спори, а и се установява от приложения Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот ****, том ***, рег. № *****, дело № **** от **** г. на НМ, Нотариус с рег. № *** на НК, че ответникът на 27.11.**** г. е придобил самостоятелен обект в сграда с идентификатор *****, с предназначение: жилище, апартамент, с адрес: АДРЕС, т.е. същият има качеството етажен собственик.

С Решение № 39 по гр. д. №657/**** г. на I ГО на ВКС е посочено, че извън реда и определените срокове по чл.40 ЗУЕС, е изключена възможността етажния собственик да се позовава на нищожност или незаконосъобразност на прието решение на ОС, включително и на такова за разходите за ремонт, обновяване и реконструкция на общите части /чл.48 ЗУЕС/ и за разходите за поддържане и управление на общите части /чл.51 ЗУЕС/. Основанието за задължението на етажните собственици да плащат тези разходи е установено в закона - чл.6, ал.1 ЗУЕС. Ето защо съдът не може да осъществява контрол в настоящото производство за незаконосъобразност на взетото решение на ОС на ЕС от 12.11.2020 г.

Върховният касационен съд с Определение № 124 от 17.02.2020 г. по гр. д. № 3130 по описа за 2019 г. е приел, че когато се събират авансово такси за поддръжката на общите части на етажната собственост, не може да се обсъжда дали тези такси са послужили по предназначение, тъй като се касае за бъдеща дейност. Когато периодът на поддръжка вече е отминал, трябва да се изясни дали реално е извършена дейност, дали и на кого е заплатена. Ако такава дейност не е извършена, осъждането на етажния собственик да заплати таксата би довело до неоснователно обогатяване на лицата, които не са извършили възложената им работа.

Ответникът не оспорва дължимостта на сумите, нито извършването на дейностите по управление и поддръжка от етажната собственост през процесния период -2021г. Извършеното плащане се цени от съда като признание за неизгоден за него факт, което следва да бъде ценено по реда на чл. 175 ГПК.

Така съдът намира, че исковете са доказани по основание и размер, но по съществото си са неоснователни, като погасени чрез плащане в хода на процеса, настъпил погасяващ юридически факт, който следва да се отчете в съдебния акт по смисъла на чл. 235, ал. 3 ГПК.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира предявените искове за неоснователни предвид извършеното в хода на производството плащане.

С оглед материално-правния изход на спора на ищеца се дължат разноски, тъй като плащането на претендираната сума е извършено на 27.11.2023 г. след депозиране на исковата молба и образуване на настоящото дело/23.06.2023 г./ и след получаване на препис от отговора на исковата молба от ответника/ 27.10.2023 г./

Отговорността за разноски е изградена върху идеята за санкциониране за

неоснователното предизвикване на делото. /Определение № 527 от 13.10.2011 г. по ч. пр. д. № 422 / 2011 г. на Върховен касационен съд/. Отговорността за разноски е в тежест на страната, която със своето процесуално поведение е обусловила необходимостта другата страна да поеме разноски, т.е. необходимо е наличието на причинна връзка, между процесуално поведение на едната страна и понесените разноски от другата- арг. чл. 78, ал. 2 ГПК - Определение № 31 от 07.03.2016 г. по гр. д. № 3608 / 2015 г. на Върховен касационен съд, 2-ро гр. Отделение.

Ето защо следва да се направи изводът, че именно ответника с поведението си е станал причина за завеждане на делото, след като е платил дължимата сума преди подаване на исковата молба, заради което ищеца е инициирал настоящото производство и е направил разноски.

Страните не спорят, че с извършеното плащане е покрита заплатената от ищцовата ЕС държавна такса.

Спорен е въпросът дали се дължи адв. хонорар в полза на адв. Г. Б. И.. По делото липсва договор за правна защита и съдействие, а само пълномощно. От приложеното на л. 41 от делото платежно нареждане за сумата от 400 лева не може да се направи извод, че същото касае възнаграждение именно заплатено по конкретното дело. Доколкото съобразно постановките на т.1 от Тълкувателно решение №6/**** г. на ОСГТК на ВКС не се доказва заплащане на адвокатски хонорар на процесуалния представител на ищеца, тези разноски не следва да се присъждат в тежест на ответника.

Мотивиран от горното и на основание чл. 235 от ГПК, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от *** /ЕС/, с административен адрес: АДЕРС, представлявана от управителя АТЕ, срещу **Х. П. Б.**, ЕГН: *****, с адрес: АДРЕС, **иск с правно основание чл.38 във вр. чл. 6, ал. 1, т. 9 и т. 10 ЗУЕС за осъждане на ответника да заплати на ищеца:**

-313,93 евро, представляваща дължимата годишна такса за поддръжка и фонд „Ремонтни дейности и иновации“ на етажната собственост за 2021 г.,

-ведно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на исковата молба/23.06.2023 г./ до окончателното заплащане/27.11.2023 г./,

-91,76 лева, представляваща законна лихва върху главницата, считано от 01.01.2022 г. - датата на изпадане в забава за изпълнение на задължението, до 22.06.2023г., **поради извършено в хода на производството плащане.**

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____